

W ZESZYCIE

– Etniczni, wykształceni użytkownicy języka polskiego, przebywający na stałe za granicą, mają inny ogład polszczyzny krajowej niż osoby posługujące się nią na co dzień, na ogół bowiem władają taką odmianą standardowej polszczyzny, której zasięg w krajowej wspólnocie komunikatywnej stopniowo się kurczy.

– Fonetyczna i fonologiczna adaptacja zapożyczeń leksykalnych z języka angielskiego jest zjawiskiem złożonym, które znajduje m.in. zewnątrzjęzykowe uwarunkowania w poziomie znajomości języka angielskiego w Polsce, w czasie zapożyczeń oraz w strategiach adaptacyjnych, które przyjmują pożyczkobiorcy.

– W mowie osób dwujęzycznych, dla których polszczyzna jest językiem odziedziczonym, dopełniacz ulega erozji; polega ona z jednej strony na nadmiarze konstrukcji z jego zastosowaniem (wobec innych przypadków), z drugiej zaś na integracji z ekspansywnymi strukturami języka obcego, używanego przez te osoby.

– Na świadomość komunikacyjną obcokrajowców mieszkających w Polsce wpływają ich kulturowe stereotypy oraz doświadczenia komunikacyjne w Polsce, zróżnicowane m.in. ze względu na ich postawy wobec tożsamości etnicznej – konserwatywną i dezintegracyjno-innowacyjną.

– Grafia polonijnej prasy w Brazylii podlegała wpływom pisowni języka portugalskiego w wariantcie brazylijskim, takim jak np. portugalskie znaki diakrytyczne, litery i diakryty niewystępujące w skonwencjonalizowanej pisowni polskiej, podwajanie niektórych liter, pisownia wielką literą.

– W okresie istnienia ZSRR najliczniejszymi mniejszościami narodowymi na tym obszarze byli Polacy i Niemcy; wspólne dla nich uwarunkowania historyczne wytworzyły cechy wspólne ich języków, które są szczególnie widoczne w słownictwie lokalnych odmian ówczesnego języka polskiego i niemieckiego.

– Podstawę praktyki glottodydaktycznej w zakresie kształtowania kompetencji komunikacyjnej powinna stanowić postawa racjonalizmu krytycznego, właściwa m.in. dla Karla R. Poppera, łącząca intencję poprawności językowej ze świadomością nieuchronności spełniania błędów w komunikacji językowej.

Polszczyzna standardowa za granicą i w kraju – kompetencja językowa – kompetencja komunikacyjna – zapożyczenia z języka angielskiego w języku polskim – adaptacja fonetyczna i fonologiczna – język odziedziczony – język nabywany – język a tożsamość etniczna – interferencja pisowniowa w grafii tekstów Polonii brazylijskiej – unifikacja języków mniejszości narodowych w ZSRR w warunkach diaspory – kompetencja komunikacyjna polskojęzycznych Bułgarów w Polsce.

Red.